

Královéhradecký kraj ocenil 20 významných osobností regionu

18.4.2024 - | Krajský úřad Královéhradeckého kraje

Dvacet osobností vzešlo z desítek nominací od představitelů kraje, městských a obecních samospráv, ale i z řad veřejnosti. Jednotlivé nominace zhodnotila Rada Královéhradeckého kraje a následně výběr schválili krajští zastupitelé.

„Jsem pyšný na to, že v našem kraji žijí nebo z našeho kraje pocházejí takové osobnosti, které svým úsilím, oddaností a nadšením, ale i každodenní prací a svým životem výrazně přispěly k rozvoji našeho regionu a přináší pozitivní změny a naději do životů nás všech. Bylo mi ctí vyjádřit jim naši hlubokou úctu a vděk,“ řekl hejtman Královéhradeckého kraje Martin Červíček.

Nejvyšším krajským oceněním je Řád Královéhradeckého kraje, po něm následují Medaile Královéhradeckého kraje I. stupně a Medaile Královéhradeckého kraje II. stupně. Předání ocenění se uskutečnilo v rámci slavnostního galavečera v hradecké Petrof Gallery.

Miroslav Wajsar – *za dlouholetý a systematický rozvoj sociálních služeb v Královéhradeckém kraji*

Miroslav Wajsar je ředitelem Oblastní charity Červený Kostelec a svou dlouhodobou a systematickou prací se stal hnací silou rozvoje zdravotně sociálních služeb, včetně služeb hospiců v regionu. Během 25 let Oblastní charita Červený Kostelec vybudovala devět středisek s řadou služeb a nyní zaměstnává přes 200 zaměstnanců. Nejstarším střediskem je Hospic Anežky České, který poskytuje odbornou, ale i čistě lidskou péči těžce nemocným a umírajícím. Ročně se jedná průměrně o 400 klientů. Toto zařízení se stalo inspirací pro vznik dalších hospiců v České republice. Největším střediskem je Domov sv. Josefa pro nemocné s roztroušenou mozkomíšní sklerózou, které je jediné zařízení tohoto typu v celé republice.

Dominik Duka – *za rozvoj duchovního života a kultury*

Dominik Duka během 70. a 80. let spolupracoval na zřízení tajného řádového studijního centra a organizoval náboženskou činnost mladé dominikánské generace v Československu. Papež Jan Pavel II. jej v roce 1998 jmenoval 24. sídelním biskupem královéhradeckým. V nové funkci založil Diecézní teologický institut a církevní gymnázium ve Skutči, dokončil rekonstrukci Nového Adalbertina, v jehož areálu vznikla nová Biskupská knihovna a nechal také zrekonstruovat historickou Biskupskou knihovnu. V roce 2010 se Dominik Duka stal 36. arcibiskupem pražským a o dva roky později byl jmenován kardinálem. Dominik Duka je také autorem řady publikací, mimořádný vědecký význam má jeho autorský podíl a 30 let trvající organizační práce na překladu Jeruzalémské bible do češtiny.

Kamil Kuča – *za vědeckou práci a rozvoj vzdělanosti*

Kamil Kuča se v roce 2016 stal rektorem Univerzity Hradec Králové. Kromě vedení univerzity je řešitelem či spoluřešitelem několika výzkumných projektů a autorem několika set odborných publikací v prestižních zahraničních časopisech. Zabývá se vývojem nových antidotů užívaných v případech otrav nervově paralytickými látkami a pesticidy a také vývojem nových léčiv na Alzheimerovu nemoc. Hlavním výzkumným záměrem Kamila Kuči je propojení biomedicínského

výzkumu, ekonomie a informatiky. Vede či vedl několik výzkumných týmů, a to jak v České republice, tak v zahraničí. O výsledcích výzkumu přednáší a informuje na akademické půdě po celém světě.

Josef Suchár - *za rozvoj kvality života v Královéhradeckém kraji*

Josef Suchár vrátil do Neratova život a spojil lidi pro dobrou věc. Do vysídlené pohraniční obce Neratov se poprvé dostal v roce 1987. Zde našel rozpadlý kostel Nanebevzetí Panny Marie a téměř prázdnou obec, kde spolu s přáteli založil Sdružení Neratov. To se postupně zaměřilo na pomoc dospělým s lehkým mentálním postižením a postiženým dětem. Díky péči o ně tu získali práci další lidé a počet obyvatel obce se výrazně rozrostl. Sdružení provozuje chráněné dílny, hospodu, jídelnu či obchod a rekreační zařízení. Sdružení také dále opravuje místní kostel Nanebevzetí Panny Marie. Dostal unikátní skleněnou střechu ve tvaru kříže, konají se v něm pravidelné bohoslužby i poutní slavnosti a koncerty.

Radomír Tichý - *za celoživotní vědeckou práci a odvahu experimentovat*

Radomír Tichý spojil s archeologií celý svůj život. Je autorem řady odborných publikací, vyučuje na Univerzitě Hradec Králové a stál u vzniku Archeoparku Všestary. Radomír Tichý se stal také jedním z „otců zakladatelů“ oboru experimentální archeologie a snaží se replikovat postupy našich předků při výrobě různých předmětů, například vrtaných kamenných seker. Nejvíce ale proslul díky čtyřem velkým plavbám po Středozezemním moři. Ve člunu z vydlabaného kmene stromu, takzvaném monoxylu, přeplul Egejské moře a dokázal, že i na takto primitivním plavidle se lze dopravit z dnešního Turecka do Řecka nebo na Krétu. Tím dokázal, že tímto způsobem lidé cestovali i v raném neolitu (7000 let před naším letopočtem).

Václav Derner - *za rozvoj umění v Královéhradeckém kraji*

Václav Derner svůj život od dětství naplňuje hudbou, a přestože vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy, hudba u něj zůstala vždy na prvním místě. Stal se ředitelem Filharmonie Hradec Králové a v jejím čele zůstal dlouhých 23 let. Za jeho působení prošla budova razantní stavební úpravou, kdy se podařilo vytvořit akusticky výborný sál a zároveň se začalo uvažovat i o stavbě varhan, které se podařilo dokončit až v roce 2017. Diváci ocenili řadu jeho projektů, mezi ně patří například open air koncerty – třeba Carmina burana na Kunětické hoře nebo operní představení v Novém Adalbertinu v Hradci Králové, na Santiniho nádvoří.

Aleš Suk - *za celoživotní rozvoj sportu a podporu sportovních talentů*

Aleš Suk je známý jako trenér olympioniků, tělocvikář a milovník lyžování. Jako učitel na vrchlabské základní škole prokázal instinkt na velké talenty, které systematicky rozvíjel. Mezi jeho nejznámější a nejúspěšnější svěřence patří olympijští medailisté: snowboardistka Eva Adamczyková, biatlonista Michal Krčmář nebo rychlobruslařka a hokejistka Karolína Erbanová. Aleš Suk také vášnivě sbírá vše, co se zimními sporty souvisí, vlastní například největší sbírku vosků na lyže v Evropě a zhruba 300 párů lyží, přičemž jedny z nich patřily Bohumilu Hančovi, který tragicky zahynul při závodě v roce 1913. Stovky různých artefaktů jsou vystaveny v Muzeu lyžování v Dolní Branné, které Aleš Suk založil.

Jiří Hloušek - *za celoživotní rozvoj sportu*

Jiří Hloušek letos oslaví 90. narozeniny a stále je plný energie, optimismu a chuti do života. Díky jeho usilovné celoživotní práci v Čermné nad Orlicí vybudoval velké sportovní zázemí místní tělovýchovné jednoty, jíž je stále aktivním členem, a které využívají stovky malých i velkých sportovců.

Jiří Flousek - *in memoriam - za celoživotní vědeckou práci a ochranu přírody*

O Jiřím Fouskovi se hovoří jako o „Legendě Krkonoš“, který se maximálním způsobem zasloužil nejen o důkladný popis horské fauny, ale zásadním způsobem se také podílel na ochraně přírodních hodnot, a to už od 80. let minulého století. Po 40 let sledoval vývoj početnosti ptáků na trvalých sčítacích transektech. Koordinoval desítky dobrovolných ornitologů při mapování ptáků Krkonoš, aby všechny výsledky následně sepsal do podoby bravurního Atlasu hnízdního rozšíření ptáků Krkonoš. Tato publikace je výjimečná už jen v tom, že se na vzniku podíleli i odborníci z polské strany hor. Kromě ptáků Jiří Flousek dlouhodobě organizoval sčítání zimujících netopýrů ve štolách od Krkonoš až po Orlické hory.

Tomáš Dědek - *za celoživotní vědeckou a lékařskou práci*

Tomáš Dědek se významným způsobem zasloužil o rozvoj oboru úrazové chirurgie a vybudoval kvalitní traumacentrum Královéhradeckého kraje, které je založeno na dominantním postavení odpovědnosti úrazového chirurga a fungující spolupráci se zdravotnickým záchranným systémem a dalšími klinickými obory. Organizační systém se stal inspirující pro další kraje v České republice. Oborovou odpovědnost Tomáš Dědek přísně promítá do osobní odpovědnosti za úrazové pacienty v každodenní práci. V rámci mezioborových seminářů dokáže udržet nekonfliktní jednání rozboru komplikovaných případů spolupráce různých oborů.

Libor Šnajdr - *za celoživotní rozvoj sportu a parasportu*

Libor Šnajdr se už bezmála 60 let věnuje sportu ve všech jeho podobách, a to především atletice a parasportům. Nejprve závodil jako běžec, poté se dal na trénování a založil a dodnes řídí SK Nové Město nad Metují. Je také zakladatelem Českého paralympijského výboru a České asociace tělesně handicapovaných sportovců. Libor Šnajdr vytvořil z SK Nové Město nad Metují jedno z největších a nejaktivnějších paralympijských center v České republice. Podílel se na vedení výprav na paralympijské hry v letech 1992, 1996, 2000 a 2008. Pravidelně pořádá mistrovství světa i Evropy v paralukostřelbě.

Jan Pešek - *za celoživotní rozvoj zemědělství*

Jan Pešek zasvětil celý svůj život práci v zemědělství. Působil například v různých funkcích v ZZN Svitavy a ve Výzkumném ústavu rostlinné výroby Praha - Ruzyně, pracoviště Hradec Králové. Od roku 1993 pracoval v Zemědělském družstvu Mžany a posléze také v Zemědělské akciové společnosti Mžany, které v letech 2001-2017 vedl coby ředitel a předseda představenstva. Během svého pracovního života vykonával důležité funkce ve statutárních orgánech společností Viamilk CZ, Mléko CZ a byl také jedním ze zakládajících členů Agrární komory ČR, kde několik volebních období zastával post místopředsedy OAK HK. V roce 2016 byl Zemědělským svazem České republiky navržen do prestižní soutěže Manažer roku 2016, kde se umístil na druhém místě v odvětví „Zemědělství a služby“.

Jitka Fučíková - *za neutuchající vůli pomáhat lidem*

Jitka Fučíková založila organizaci Život bez bariér a krátce nato s manželem koupila bývalý klášter a nemocnici v Nové Pace a pustili se do obnovy celého areálu. Patnáct let bojovala, aby udržela chod organizace věnující se lidem s handicapem a současně aby získala dostatek financí na zaplacení rozsáhlé revitalizace kláštera. Podařilo se a nově opravené prostory nyní slouží všem. Stále zde sídlí nezisková organizace Život bez bariér. Ta pod vedením Jitky Fučíkové pomáhá zdravotně postiženým i seniorům. Je zde denní stacionář, sociální rehabilitace, poradenství, chráněné dílny i komunitní centrum.

Jiří Pekař - *za celoživotní rozvoj sportu*

Jiří Pekař žil a žije sportem celý svůj život včetně toho profesního a jeho zásluhy zejména o rozvoj a postupné zkvalitňování sportovního prostředí v regionu jsou nezpochybnitelné. Řadu let stojí v čele Všesportovního kolegia, o jehož vznik se sám významně zasloužil a které sdružuje 12 sportovních organizací a spolků v kraji. Kolegium prosazuje a hájí jejich zájmy a potřeby ve vztahu ke Královéhradeckém kraji. Díky Jiřímu Pekařovi je toto sdružení respektovaným partnerem pro jednání o sportovní problematice kraje. Jiří Pekař se podílel na vzniku několika sportovních publikací a stál u vzniku prestižní společenské akce, kde se vyhláší nejlepší sportovec regionu.

Alena Naimanová - *za obětavou pomoc druhým*

Nemocniční kaplanka a trenérka paměti zasvětila Alena Naimanová celý svůj život obětavé práci pro druhé. Velmi se zasloužila o fungování Rychnovského sboru, navázala například letitou spolupráci s náboženskou obcí v Německu, v Polsku nebo v Litvě. V nemocnici v Rychnově nad Kněžnou působí na oddělení následné péče, v Jaroměři v léčebně dlouhodobě nemocných a v Oblastní nemocnici Náchod, kde nabízí službu nemocniční kaplanky pro pacienty, jejich rodinné příslušníky i pro zdravotníky. V rychnovské a náchodské knihovně také vede kurzy trénování paměti.

Jana Horáková - *za obětavou pomoc druhým*

Jana Horáková aktivně podporuje spolkový a komunitní život v obci Černilov, kde žije. Pracuje jako hlavní účetní obce, rozsah její činnosti v obci však mnohonásobně přesahuje její pracovní náplň. Mnoho let zde vedla nízkoprahové pohybové kroužky pro děti, je členkou a hospodářkou spolku Ulita Černilov, který organizuje volnočasové aktivity v obci. Jako dobrovolnice věnuje každoročně nezištně mnoho hodin práce komunitním, společenským, sportovním a kulturním akcím v obci. Velmi významnou dobrovolnickou práci však také zastává v celorepublikovém spolku Dlouhá cesta. Ten pečuje o rodiče, kterým zemřelo dítě. Je zde členkou republikového výboru a laickou poradkyní, organizuje pro ně svépomocná setkávání a rekondiční pobyty.

Ladislav Bartůška - *za rozvoj vzdělanosti v Královéhradeckém kraji*

Ladislav Bartůška založil v roce 1992 První soukromé jazykové gymnázium v Hradci Králové a v jeho čele stojí dodnes. Vytvořil školu vstřícnou ke studentům s velkým výběrem cizích jazyků, ve které již 30 let žáci dosahují vynikajících výsledků. Učit se zde mohou kromě angličtiny, němčiny či španělštiny také italsky, arabsky nebo čínsky.

Pavλίna Špatenková - *za rozvoj tělesné zdatnosti a úsilí o uchování paměti Sokola*

Pavλίna Špatenková téměř 50 let působí v Sokole ve Dvoře Králové nad Labem, nyní zejména jako cvičitelka předškoláků a žactva, navíc jako trenérka gymnastiky a atletiky. Nacvičuje na všesokolské slety a podílí se na organizaci všech sokolských akcí. Je vzdělavatelkou dvorské T. J. a župy Podkrkonošské. Dokumentuje sokolský život, je dopisovatelkou regionálního tisku. Společně s Helenou Rezkovou dohledala a sepsala 160 válečných osudů sokolů z našeho kraje, v roce 2018 vydaly knihu Nebylo jim souzeno žít. Podílí se na uchování historické paměti Sokola, organizuje pietní vzpomínky, odhalování Kamenů zmizelých členů Sokola, kteří zahynuli za 2. světové války.

Josef Donát - *za rozvoj autosportu v Královéhradeckém kraji*

Josef Donát se v roce 2001 podílel na založení Všesportovního kolegia Královéhradeckého kraje a jeho členem je dosud. Je také letitým členem Automotoklubu Praha a jeho zmocněnec pro náš region. Již 20 let také předsedá klubu karavanistů a díky se němu se každý rok potkávají milovníci tohoto způsobu cestování z celé republiky. Významně se také podílel na výstavbě karavanového kempu v Hradci Králové.

Jiří Kaloč - za celoživotní přínos umění

Díla akademického malíře Jiřího Kaloče zdobí řadu galerií. Výtvarník však zároveň ve Vrbici na Rychnovsku vybudoval originální dům, který je galerií, ateliérem i domovem. Ruinu proměnil v duchovní místo, kde se setkává s přáteli. Stavba se dokonce stala kulturní památkou a vyšla o ní kniha. Dům budoval od roku 1967 z ruiny staršího vesnického objektu skrytém ve svahu na samém okraji Vrbice a stal se esencí Kaločova uměleckého směřování a prostorem pro celou řadu konceptuálních realizací. Díla Jiřího Kaloče jsou i nedílnou součástí interiéru v geriatrickém centru v Týništi nad Orlicí. Hlavní inspirací je mu krajina Orlických hor.

<https://www.khk.cz/cz/kraj-volene-organy/tiskove-centrum/aktuality1/kralovehradecky-kraj-ocenil-20-vyznamnych-osobnosti-regionu-402795>